

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2005-151-0024
Dok.: LBN40449

Besvarelse af spørgsmål nr. 98 fra Folketingets Sundhedsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministrene anmodes om at redegøre for hvilke muligheder der er for beskyttelse af mennesker, herunder nære pårørende, der gennem længere tid udsættes for terrorisering, forfølgelse og trusler på livet af psykiatriske patienter, herunder anmodes om oplysninger om grundlaget for tvangsindlæggelser, udstedelse af politihold, tildeling af personlige alarmer m.v.”

Svar:

For så vidt angår den del af spørgsmålet, der vedrører Justitsministeriets område, kan Justitsministeriet oplyse, at advarsler – også kaldet polititilhold – udstedes af politiet med hjemmel i straffelovens § 265.

Efter denne bestemmelse kan politiet meddele en person (den indklagede) en advarsel (forbud) mod at krænke en andens fred ved at trænge sig ind på vedkommende, forfølge vedkommende med skriftlige eller telefoniske henvendelser eller på anden lignende måde forulempe ham eller hende.

Straffelovens § 265 fastsætter ikke nærmere, hvilke materielle betingelser, der gælder for at meddele en advarsel, og afgørelsen beror derfor i et vidt omfang på politiets skøn og træffes på grundlag af en konkret vurdering af samtlige faktiske og retlige forhold i sagen.

Justitsministeriet har ved cirkulæreskrivelse nr. 11075 af 12. februar 1990 fastsat nærmere retningslinier for politiets behandling af sager om advarsler i henhold til straffelovens § 265.

I cirkulæreskrivelsen fremhæves det bl.a., at meddelelse af advarsel normalt forudsætter, at den indklagede allerede har gjort sig skyldig i en eller flere krænkelser, men at politiet dog ikke bør være tilbageholdende med at meddele advarsler, når det begæres af personer, der eksempelvis har været udsat for voldtægt, grovere vold eller trusler efter straffelovens § 266.

Ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9250 af 18. februar 2003 blev der indført en landsdækkende ordning vedrørende tilbud om overfaldsalarmer til voldsramte kvinder mv.

Sådanne overfaldsalarmer er mobiltelefoner med stedpositionering (GSP), der kan etablere en umiddelbar kontakt til Falck Securitas' vagtcentral og viderestilles til vedkommende politikreds med positionsangivelse, og som endvidere kan etablere direkte kontakt til alarm 112.

Ordnningen er som udgangspunkt rettet mod kvinder, der har været udsat for vold fra en tidligere samlever eller ægtefælle, og hvor der foreligger en særlig risiko for nye voldelige overfald mod den pågældende. Det vil bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger en sådan trussel mod den pågældende, at der som tryghedsskabende og præventiv foranstaltning bør tilbydes en overfaldsalarm.

Ifølge cirkulæreskrivelsen vil et tilbud om en overfaldsalarm formentlig navnlig være aktuelt, hvor kvinden i forbindelse med samlivsophør har indgivet begæring om, at den tidligere samlever eller ægtefælle meddeles et tilhold efter straffelovens § 265.

Det bemærkes endvidere, at Folketinget den 4. juni 2004 vedtog lov om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold (lov nr. 218 af 4. juni 2004), hvorved politiet fik mulighed for i visse tilfælde at bortvise en voldelig eller truende person fra det fælles hjem i en periode af op til 4 uger for at hindre (yderligere) vold mv. mod andre medlemmer af husstanden. Forbuddet kan forlænges med op til 4 uger.

Bortvisningen kan kombineres med et almindeligt tilhold. Et sådant tilhold kan endvidere suppleres med forbud om at opholde sig i et nærmere afgrænset område i nærheden af boligen, det pågældende husstandsmedlems arbejdsplads eller uddannelsesinstitution mv.